By de terugkomst van Pius IX te Rome

Jan Renier Snieders

bron
Jan Renier Snieders, *By de terugkomst van Pius IX te Rome*. Brepols en Dierckx zn., z.p. [Turnhout] 1850

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/snie002byde01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

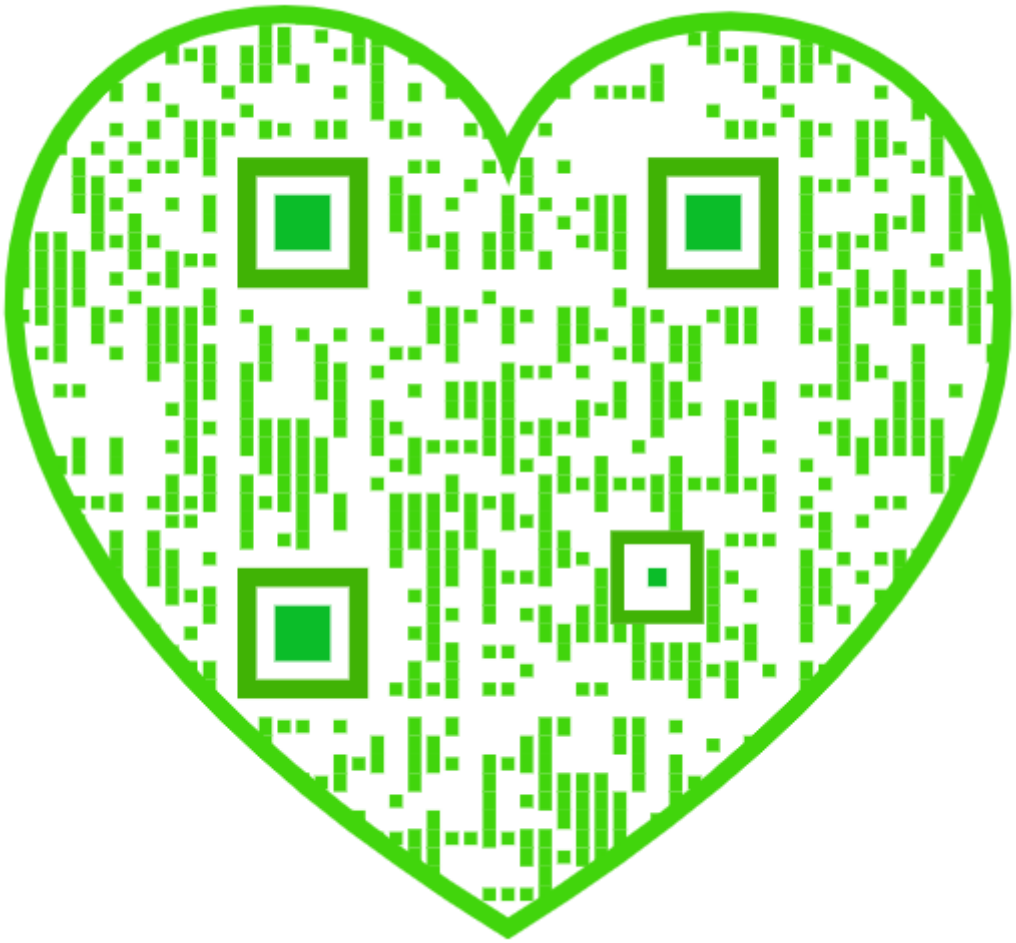

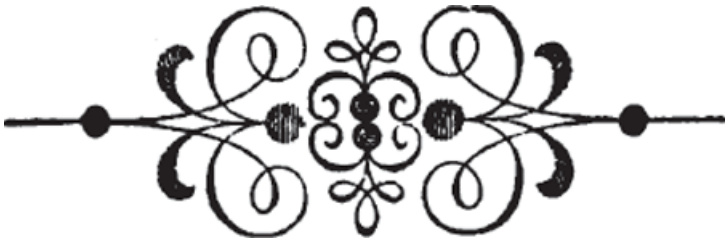

[By de terugkomst van Pius IX te Rome]

Wat tyding jaegt door steden, landen,
  Gelyk de stroom van 't morgenlicht?
  Zoo snel gelyk een bliksemschicht?
Als moest zy, morgen voor 't ontwaken,
Nog d'eindpael van de wereld raken?

Waerom die kreet van felle geestdrift,
  Die uit het oude Rome stygt?
Dien, voortgezweept in honderd talen,
En ryk, en stad en dorp herhalen?
  Die slechts aen 't eind der wereld zwygt?

Waerom verlaet de christen-tempel,
  Zoo lang in somber floers gehuld,
In eens, zyn zwarte rouwgewaden?
Waerom zyne altaers thans beladen
Met al zyn goud en zyn sieraden?
  Waerom zyn beuken opgevuld',
Met vanen, wimpels, gild-banieren,
Waerdoor de groene feest-lauwrieren,

En bloem en loover komen zwieren,
Waerdoor de wierook lieflyk krult?

Waerom ontroert zich heel de wereld?
Waerom voelt zich het deugdzaem hart
Van dankbaerheid en liefde blaken,
En mag het troost en vreugde smaken,
Na langen rouw en diepe smart?

De hemel heeft zyn wenk gegeven,
En Pius heeft zyn stem gehoord;
De banling zegent 't gastvry oord,
Waer, van zyn volk en troon verdreven,
Het droevigst tydperk van zyn leven,
Door Napels vorst en onderdaen,
Met goed en troost werd overlaên.

Hy komt: ik hoor de blyde kreten,
Die op zyn baen
Het nieuws verkonden aen de volken,
En als zoo vele blyde tolken,
Voor Pius zegewagen gaen.

Hy nadert 't diep ontroerde Rome.....
De welkomsgroet
Vliegt op den galm van honderd klokken,

Die toren, kerk en straetweg schokken,
   Den heilgen banling te gemoet.

Toen, Romen, op uw hoofd nog prykte
   De kroon van 's werelds roem-vorstin,
Zoo riept gy uwe helden-zonen,
Om eer, en moed en trouw te loonen,
En 't hoofd met eikenblaên te kroonen,
   Zoo riept gy hen uw muren in!

Hy nadert..... maer waerom die tranen,
   O, vader van het christendom!
Die aen uw weenend oog ontvallen?
Wat smarte mag uw vreugd vergallen?
   Gy ziet uw volk, uw stad weêrom!

O, ja, gy voelt uw zegewagen,
   Die schokkend over puinen rolt.....
Gy ziet op die vergruisde wallen,
Waer uwe kindren zyn gevallen,
   Waer 't burgerbloed is zaêmgestold.

O, ja, het harte slaet u smartlyk,
   By 't weêrzien van uw lieve stad,
Die eens zoo jammerlyk verdwaelde,
Zoo diep in ontrouw, boosheid daelde,
   Dat zy haer eer en pligt vergat!

Die eens door vreemde Godsdiensthaters
Zich schandelyk verleiden liet!
Die in haer blindheid haren vader,
Gelyk een vuigen landverrader,
Met 't stael uit hare wallen stiet!

Die eens, in hare dolle dweepzucht,
Het vaen des godverzakers droeg;
Met bloedend stael drong in den tempel,
En op den Godgewyden drempel,
De hand aen Godes dienaer sloeg!

Maer, o, vergeef misleide kindren!...
Want wat al rouw en tegenspoed
Deed op die diep verdwaelde wallen,
De wraek des hemels nedervallen!
Hoe duer is Rome's stap geboet!

Geboet, met al den hoon en schande,
Die ooit een natie ondervond....
Met armoe, oorlog en zyn kwalen,
En met 't vernedrend zegepralen
Van 't leger, dat de hemel zond...

Hoe statig rolt de zegewagen,
In vollen prael,

Omgeven door 't heldhaftig stael
Dat 't oproers monster heeft verplet,
En Rome en Godsdienst heeft gered!...

Een kreet van honderd duizend stemmen
Rolt door de locht.
De buskruid-donder meldt zyn togt;
En Rome's oude heuvlen top
Ryst als nieuwsgierig hooger op.

Hoort gy trompet en horen schallen,
By 't feestmuziek?
Ziet ge op de punt der oorlogspiek
Den bloemtuil en den vreê laurier,
By Roomsch' en Franschen krygs banier?

Ziet gy die trotsche kleuren schitteren
Van Rome's vaen?
Ziet gy balkon en tin belaen
Met loover, door den wind gewiegd,
En die in regen nedervliegt.

Hoort gy het: LEVE PIUS daveren
Langs straet en plein;
En jong en oud, en groot en klein,
In de algemeen' betoovering,
Herhalen: LEEV' DE BANNELING?....

‘De heilge banneling, de parel
‘Van 't priesterdom,
‘De steunpilaer van 't christendom,
‘De vredebode, die daer daegt,
‘En Godes zegen met zich draegt.

Gevallen is het somber rouwfloers
Van wee en smart!
Van vreugde, ontroering, slaet het hart,
En Rome knielt met eerbied neêr;
Het ziet zyn Paus, zyn vader weêr.

Nog dryft op d'adem van het buskruid,
Door d'avondstond,
'T betooverend LEVE PIUS rond;
En in de donkere natuer,
Daer schittert 't feestlyk zegevuer.

En in de lucht, verlicht door Rome,
Daer leest het volk,
Met goud geschreven in een wolk:
‘Neen, tegen Petrus hecht gebied
Vermag de poort der helle niet.’

Turnhout, 24 april 1850.

J. RENIER SNIEDERS, D^{r}.